

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215767
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118215767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobkyne: F. M., S.. X.X.XXXX, M. L. Q. XXXX/XX, XXX XX Q., zastúpenej JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 35510722, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 7Csp/215/2018-141 z 11.3.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi bezdôvodné obohatenie v sume 1.788,12 eur a vo výroku o trovách konania.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 1.788,12 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Určil, že zmluvné podmienky uvedené v bodoch 7.1 a 7.2 Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2015 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, sú neprijateľné. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 10.7.2015 bola medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom podpísaná Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, kde v bode 5 údajov o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu bolo uvedené, že žalovaný poskytuje žalobkyňi úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa zaväzuje splácať pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 17,45 %. Poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 150,- eur a žalobkyňa sa zaviazala úver splácať v 36 mesačných splátkach po 52,88 eur. V bode 6 údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere bolo uvedené, že veriteľ poskytuje žalobkyňi úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa zaväzuje splácať v 36 splátkach po 52,88 eur, predpokladaná RPMN v bode 6 predstavuje 26,53 % a v bode 5 údajov o požadovanom spotrebiteľskom úvere 26,68 %. Žalobkyňa titulom poskytnutého úveru zaplatila žalovanému 36 splátok po 87,17 eur, spolu sumu 3.138,12 eur. Zmluva zo dňa 10.7.2015 č. XXXXXXXXXXXX spĺňa charakter spotrebiteľskej zmluvy. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne, že v Zmluve o úvere absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. Zdôraznil, že vychádzajúc z formulácie termín konečnej splatnosti úveru je nepochybné, že tento termín musí byť určený dátumovo, minimálne mesiacom a rokom pokiaľ by bola jasne v zmluve uvedená splatnosť mesačnej splátky. Termín splatnosti nemožno nahrádzať matematickým výpočtom jednotlivých splátok. Je to zrejmé aj zo

skutočnosti, že zákonodarca počet splátok stanovil pri ďalšej povinnej náležitosti zmluvy uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k), a preto nemohol mať na mysli počet splátok aj pri náležitosti predstavujúcej termín konečnej splatnosti úveru. Spotrebiteľ musí mať už pri uzatváraní samotnej zmluvy jasno a predstavu akú dobu a do kedy má predmetný úver splácať. Rovnako bol súd toho názoru, že nebola prijatá akceptácia žalobkyne vo vzťahu k ročnej percentuálnej miery nákladov. V Zmluve je odlišný údaj v bode 5 údajov o požadovanom spotrebiteľskom úvere a v bode 6 v časti údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere. To spôsobilo, že poskytnutý úver sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa titulom poskytnutého úveru zaplatila a poukázala žalovanému platby vo výške 3.138,12 eur oproti úveru, ktorý jej bol poskytnutý vo výške 1.350,- eur. Rozdiel vo výške 1.788,12 eur súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia. V ďalšom sa súd prvej inštancie zaoberal posúdením zmluvných podmienok uvedených v bodoch 7.1 a 7.2 Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, pričom dospel k záveru o ich neprijateľnosti.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku, voči výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 1.788,12 eur, ako aj voči výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP).

5. Namietal, že súd nezodôvodnil, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o RPMN by si účastníci zmluvy vôbec mohli dohodnúť. Súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Zákonná úprava určenia RPMN svojím textom a spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z.z. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Otázka „dohody“ o RPMN nebola zo strany súdu ani len posúdená v tom smere, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne 5Co/839/2016 z 29.6.2016. Čo sa týka konečnej splatnosti úveru žalovaný uviedol, že táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť dôvodom pre bezúročnosť úveru. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené z dôvodu rozporu vnútroštátneho práva s úijným právom, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ. Z článku 4. ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove 13Co/111/2014 a konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu rozhodnutiu o bezúročnosti úveru.

6. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žaloba sa zamietá a priznal žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalobkyňa k odvolaniu žalovaného uviedla, že tvrdenie žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom dohody je nenáležité a neobstojí v prípade dodržania podmienky riadnej určitosti a vedomosti o jej výške v čase vzniku dohody. Akceptovanie názoru žalovaného by viedlo k záveru aj o rozdielnosti

vo vstupných údajoch v oferte a v zmluve. Argumentácia žalovaného neobstojí ani z dôvodu, že v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 10.07.2015 je uvedená RPMN v úrovni 26,53 %. Žalovaný takto žalobkyni poskytol nesprávnu výšku RPMN, pretože do jej výpočtu nezarátal aj poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok. V prípade riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere by pri správnom zahrnutí predmetnej povinnej služby do RPMN bola v úrovni 90,68 %. Žalobkyňa nesúhlasila ani s tvrdením žalovaného, že absencia náležitosti o termíne konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch nemôže a nikdy nemohlo byť dôvodom pre bezúročnosť úveru. Zákonodarca jasne stanovil, za akých podmienok je potrebné posúdiť poskytnutý spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov. Absencia údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je jednou z náležitostí, ktorá vedie k predmetnej sankcii pri nedodržaní zákonných povinností dodávateľa. Pri akceptácii tvrdenia žalovaného by sa jednalo o výklad contra legem, čo vzhľadom na vysokú úroveň ochrany záujmov spotrebiteľov by bolo v rozpore s európskou legislatívou v oblasti ochrany spotrebiteľa.

8. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 1.788,12 eur, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výroky rozsudku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré odvolaním napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli, a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

11. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnom právnom posúdení prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

12. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

15. Z obsahu spisu nepochybne vyplynulo, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorá bola žalobkyňou ako dlžníkom podpísaná dňa 6.7.2015 a žalovaným ako veriteľom dňa 10.7.2015. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500,- eur, so splatnosťou úveru v 36 mesačných splátkach vo výške 52,88 eura, RPMN za úver bola 26,53 %, priemerná RPMN za úver bola 37,67 %, ročná úroková sadzba 17,45 %, a poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

16. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu z 10.7.2015 je zmluvou spotrebiteľskou a správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Správne preto skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (10.7.2015), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (10.7.2015), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (10.7.2015), spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

20. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý.

21. Včasné vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy.

22. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť.

23. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

24. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd poukazuje na § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobkyni bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru a to bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu.

25. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“. Je zrejme, že žalobkyňa v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru (6.7.2015) nemala vedomosť o výške RPMN, resp. bola jej známa len „predpokladaná RPMN“, pričom konkrétnu výšku RPMN vzťahujúcu sa na daný úver až následne uviedol žalovaný v čl. 6 zmluvy, a to dňa 10.7.2015.

26. K odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že je možné proces uzatvárania zmluvy rozdeliť na fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalovaný v časti zmluvy „údaje o schválenom úvere“ a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“ uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj.

27. V žiadosti žalobkyne bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 26,68 %, pričom v zmysle údajov o schválení úveru žalovaným RPMN predstavovala výšku 26,53 %. V tejto súvislosti neobstojí argument žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom dohody, a že jej výpočet je konkrétne určený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného

vzťahu už v čase jeho vzniku. Údaj o RPMN preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalovaného. Žalovanému nič nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci presnú, nie iba predpokladanú výšku RPMN) na uzavretie zmluvy predostrel žalobkyni za účelom písomného vyjadrenia súhlasu žalobkyne s takýmto novým návrhom. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že nebola prijatá akceptácia žalobkyne vo vzťahu k ročnej percentuálnej miere nákladov.

28. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať.

29. Tak explicitne presné ustanovenie akým je § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Termín konečnej splatnosti v Zmluve uvedený nie je a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v Zmluve je uvedený len počet splátok, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejмый dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

31. Žalovaný v odvolaní odkazuje na článok 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, z ktorého vyplýva, že „Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru“. K uvedenému odvolací súd dodáva, že z uvedeného nie je možné bez pochyb jednoducho zistiť dokedy bude trvať zmluvný vzťah, určiť, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Pokiaľ teda žalovaný v odvolaní tvrdil, že deň splatnosti poslednej splátky je termínom konečnej splatnosti, jeho odvolacia námietka neobstojí.

32. „Vzhľadom na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že vyššie uvedený výklad nie je ani v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá v Čl. 10 ods. 2 písm. c) vyžaduje ako náležitosť zmluvy uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere (teda má byť jasné ako dlho bude trvať zmluvný vzťah), a ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Údaje v zmluve musia byť uvedené tak, aby ich bolo možné bez pochybností a bez matematických prepočtov zistiť, neuvedenie údajov tak, aby bolo jednoducho zistiteľné do kedy bude trvať zmluvný vzťah, spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju vyvodzuje žalovaný nie je v súlade so zákonom a ním sledovaným cieľom. Smernica 2008/48, na ktorú poukazuje aj žalovaný bola prijatá v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Článok 4 Smernice 87/102 vyžaduje, aby dlžník pri uzatváraní zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku (rozsudok zo dňa 09.07.2015, Bucura, C 348/14), aj podľa Smernice, treba zmluva považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Okresný súd správne považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver súdu je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Ide pritom o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku“(pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/85/2018 zo dňa 23.08.2018).

33. S poukazom na uvedené je plne legitímny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalobkyni v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Odvolací súd podotýka, že pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, postačuje aj absencia čo i len jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1.350,- eur, pričom za situácie, že tento je bezúročný a bez poplatkov, žalobkyni vznikla povinnosť vrátiť žalovanému len sumu zodpovedajúcu poskytnutým peňažným prostriedkom. Iné nároky zo zmluvy žalovaný voči žalobkyni nemá, preto plnenie žalobkyne nad rámec sumy zodpovedajúcej výške úveru predstavuje plnenie bez právneho dôvodu a má za následok vznik bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka na strane žalovaného, ktorý takéto plnenie prijal. Súd prvej inštancie preto správne postupoval, pokiaľ vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia v uvedenej výške.

35. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

36. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 1.788,12 eur a vo výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobkyňa ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).